

■ İbrahim Yusifoğlu

MƏNİM DƏRDİM DƏRDLƏŞMƏLİ DƏRD DEYİL

Ulu Tanrım ad veribdi bu yurda,
Ad qarışıq od veribdi bu yurda,
Minbir sərvət, dad veribdi bu yurda,
Təkcə qonşu millət kimi mərd deyil,
Mənim dərdim dərdləşməli dərd deyil.

Erməninin öz tarixi, yaşı yox,
Dədə-baba toprağı yox, daşı yox,
Hiylələri, qeyrətsizliyi, çaşı çox,
Abır-həya onlar üçün şərt deyil,
Mənim dərdim dərdləşməli dərd deyil.

Bu yerlərə ermənilər gələli,
Parçalandı bu toprağın zər-ləli.
İrəvanlı, zəngəzurlu, göyçəli -
Neçə elim əldən getdi, bəs deyil?
Mənim dərdim dərdləşməli dərd deyil.

Gücü yoxdur, arxasına güvənir,
Sözü yoxdur, darğasına güvənir,
ATƏT adlı "qarğasına" güvənir,
BMT-nin qərarları sərt deyil,
Mənim dərdim dərdləşməli dərd deyil.

Həmsədrilər bölgələrə iz tutur,
Tərəflərə barış üçün üz tutur,
Günahkarı günahsızdan düz tutur,
Dedikləri bizə məqbul vəd deyil,
Mənim dərdim dərdləşməli dərd deyil.

Xəyanətdən doymayırlar bu "yan"lar,
Ara vurur bu "yan"lara uyanlar,
Dinə bilmir həqiqəti duyanlar,
Təklif vermək barış üçün hədd deyil,
Mənim dərdim dərdləşməli dərd deyil.

Sahib çıxır Qarabağ tek elimə,
Əl uzadır "Xarı bülbul" gülümə,
Biz hazırıq Vətən üçün ölümə,
Bu oyundu – zər atana, nərd deyil,
Mənim dərdim dərdləşməli dərd deyil.

Günəş doğub, hər yan nura boyanıb,
Daha düşməni boş xəyaldan oyanıb,
Qarşısında gülcü ordu dayanıb,
Dünya bilir, istəyimiz hər bərd deyil,
Mənim dərdim dərdləşməli dərd deyil.

ŞANLI SAVAŞ RƏMZİ-MƏRD ÇANAQQALA

Dünyanı bürüyüb haraya-küyə,
Saxta soyqırımdan yadlar dəm vurur.
Yalanlar önündə dönüb məbədə,
Şanlı Çanaqqala zəfəri durur.

Bir iblis donunda erməni fəndi,
Böyük Türk xalqına qaralar yaxır.
Məğrur Çanaqqala savaşı-cəngi,
100 ildir tarixdə şimşək tək çaxır.

Bədnam ermənilər qalıbdı çaş-baş,
İyrənc xəyallardan ayrılmayıbdı.
Elinə azadlıq gətirən savaşı,
Heç zaman soyqırım sayılmayıbdı.

Soyqırım haqqında düşünəndə biz,
Dillərdə söz donur, damarlarda qan.
Bir ağrı, inilti duyur qəlbimiz,
Bəlalər çəkmişik soyqırımlardan.

Kədərdi, əzəbdı, qorxuncdu, bəddi,
Sində qovrulmuş dərddi soyqırım.
Gözləmir qanunu, gözləmir həddi,
Gavur ermənidi, şərddi soyqırım.

Adı Şaumyandı, soyadı Vazgen,
Çox əldə daş üstə daşı qoymadı.
Təkqulaq cəlladdı-genı həmin gen,
Türk qanı tökməkdən cəllad doymadı.

Canından, qanından artıq sevilər,
Hər qarış torpağı türk əsgərləri.
Haqq üçün döyüşdə qalib gəliblər,
İgid Çanaqqala cəngavərləri.

Qeyrət davasında Vətəndən yana,
Minlərlə ər türkün axıbdı qanı,
Döyüşdə dönərək şirə, aslana.
Təslim etmədilər Çanaqqalanı.

Əzəmət duyulur yüksəlişində,
Bu gün Türkiyənin zəfər çağıdı.
Parisi, Romanı göynədən iş də,
Yenilməz bir dövlət yaratmağıdı.

Dünya bürünübdü haraya-haraya,
Saxta soyqırımdan "yan"lar dəm vurur.
Namərdlər önündə mərd Çanaqqala,
Şanlı bir savaşı rəmzi tək durur.

GÜLƏR GÖRÜM

(gəlin köçən qızlara)

Yeni həyat qurursan,
Mübarəkdir, ay qızım.
Ağappaq geyimində
Göyərçinə tay qızım.

Qəlb verdiyin gəncə sən,
Birgə həyat sürəsən.
Öz evində ömürlük,
Xoşbəxt günlər görəsən.

Saflığının bərq vursun
Üzüyünün ləlinə.
Ocağına oxşarlıq
Olmalıdır gəlinə.

Ananın dedikləri,
Heç çıxmasın yadından.
Yeyənlər doymasınlar,
Çörəyinin dadından.

Yaxın-doğma biləsən,
Baldızları, qayını.
Ətirli dəmləyəsən
Qaynatanın çayını

Hər yanı qərq edəsən,
Çiçəklərin ətrinə.
Heç bir sözün dəyməsin,
Qaynatanın xətrinə.

Gec yatıb tez durmağa,
Alışasan, ay bala.
Çalış yol verməyəsən,
Boş sözə, qalmaqala.

Bir qaragöz körpəniz,
Qığıldasın beşikdə.
Ata, ana durasız,
Səhərəcən keşikdə.

Sevincimdən köksümdən,
Coşur ürək, ay qızım.
Sizi hər vaxt beləcə,
Gülər görək, ay qızım!

AĞLAMA

Qəflət öləcəyəm məni ağlama,
Sənə nə vermişəm ağlayasan ki?!
Mənsiz örpəyini qara bağlama,
Ağ örpəyini yoxmu bağlayasan ki?!

Məni ağlayanlar çox olacaqdır,
Göylər ələyəcək göz yaşlarını.
Dənizi coşdurmuş qızıl balıq da,
Üstümə səpəcek daş-qaşlarını.

Bulaqlar başında olacam, Vallah,
Qəməmi kimsəylə bölməyəcəyəm.
Mənə ruh verəcək o ulu Allah,
Çiçəklər qəlbində ölməyəcəyəm.

Mənim balalarım ilham pərim tək,
Məzarım başında hönkürəcəkdir.
Bu vaxsız ölümə dözməyib külək,
Yanan şamları da söndürəcəkdir.

Gözəllər gözəllik nəğmələrimi,
Güləb nəfəsiylə bəsləyəcəkdir.
Neçə qardaş ahi, bacı ağısı,
Məni bu dünyaya səsləyəcəkdir.

Qəflət öləcəyəm məni ağlama,
Sənə nə vermişəm ağlayasan ki?!
Mənsiz örpəyini qara bağlama,
Ağ örpəyini yoxmu bağlayasan ki?!

MƏN ÖLÜMÜN QONAĞIYAM

Qapısını döydüm açdı, gəl, dedi,
Görüşməyə, uzat mənə əl, dedi,
Yaşadığım bir ömrə ləl dedi,
Mən ölümün qonağıyam, qonağı.

Mənə baxır şirin-şirin gülür hey,
Ondan yaman qorxduğumu bilir ey...
Keyfi sazı, livanlılar ölür, hey...
Mən ölümün qonağıyam, qonağı.

Ərinməyir, qıpqırmızı çay süzür,
Süfrə acır, qanı süzən nar düzür,
Elə baxır, baxışları qəlb üzür,
Mən ölümün qonağıyam, qonağı.

Yamancana qonağı sevendiyi,
Dediğini dolayısı deyəndi,
Bircə anda ömürləri yeyəndi,
Mən ölümün qonağıyam, qonağı.

Ustalıqla söhbət edir mənimlə,
Maraqları saçımdayıq dənimlə,
Dost olmuşam mən ömrümə qənimlə,
Mən ölümün qonağıyam, qonağı.